

Langfredag

"Eli', Eli', Lema Sabaktani". Det betyder "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig". De ord, siger Jesus på korset, ifølge evangelisterne Matthæus og Markus.

Nu er det ikke de eneste ord, Jesus ifølge evangelisterne siger i sine sidste timer, mens han hænger naglet fast til korset. Evangelisterne nævner tilsammen syv korsord. De syv korsord er:

"Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig" (Mattæusevangeliet 27,46, Markusevangeliet 15,34).

"Fader, tilgiv dem, thi de ved ikke, hvad de gør" (Lukasevangeliet 23,34).

"Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis" (Lukasevangeliet 23,43).

"Fader, i dine hænder betror jeg min ånd" (Lukasevangeliet 23,46).

"Kvinde, der er din søn" - og til disciplen - "Dér er din mor" (Johannesevangeliet 19,27).

"Jeg tørster" (Johannesevangeliet 19,29).

"Det er fuldbragt" (Johannesevangeliet 19,30)

✘

Der er al god grund til at reflektere over hvert enkelt af disse ord.

Umiddelbart er der dog noget temmelig modsætningsfyldt ved dem, og det kan forekomme helt ejendommeligt, at de skulle være sagt af den samme mand.

Tænk på forskellen mellem den Jesus, der udtrykker den stærke følelse af at være uden Gud, og så den Jesus, der tillidsfuldt betror sit liv i Guds hænder og siger: Alt er fuldbragt.

På den ene side ord, hvor vi mærker Jesu ensomhed i døden, og på den anden side ord den afsked fuld af overskud.

Er det virkelig ord af den samme mand, vil en måske spørge? Og hvad sagde Jesus egentlig, vil en anden måske tænke?

Efter min opfattelse giver det ikke mening at hænge sig for meget i netop disse spørgsmål.

Jo, hver evangelist understreger forskellige facetter af Jesus, og de tegner hvert sit billede af ham. Men alle syv korsord er betydningsfulde, fordi de er med at til på forskellig vis at understrege hvem Jesus er, og hvad hans død betyder.

Samlet set er de ligefrem med til at understrege korsets gåde, det kristne mysterium og den trøst og det håb, som udspringer af Jesu liv og død.

Således er der al god grund til at reflektere både over hvert enkelt af ordene, men også over dem samlet.

✠

”Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig”, de ord er med til at understrege, hvor langt Guds

følgeskab med os rækker. Gud lod sin søn blive menneske og dele kår med os, selv i den dybeste ensomhed og ind i døden.

”Alt er fuldbragt”. Det er som, det skal være. Og med de andre ord fra korset, hvor Jesus tilgiver sine bødler, trøster den gode røver og kalder Maria, hans mor, og disciplen Johannes til at tage ansvar for hinanden, springer såvel et kald til os og et håb om, at døden virkelig aldrig får det sidste ord.

✠

Jesu ord på korset kaster lys over vores liv og viser os, hvad hans død betyder:

Tilgivelsen gives nu. Du er ikke kun overladt til dig selv. Guds nåde gælder. Og når Jesus kunne tilgive sine bødler fra korset, så tør vi også håbe på Guds nåde.

Og den vej, som Jesus viste den røver, som hang ved siden af ham, døende som ham selv, må også vække

trøst og rejse et håb i os. Livet her er skrøbeligt, vi undgår ikke at sidde dødens mørke skygge. Livet her er ikke paradys, men den have er dog åbnet nu. Gud slipper os ikke, hans følgeskab med os, er også en hånd i mørket – et følgeskab ud i lyset, hvor mørkt her end er.

Og endelig hør Jesu kald til disciplen Johannes og til hans mor, om at de nu efter hans død skal tage sig af hinanden, som et kald til os om at have øje for hinanden. Vi skal se til hinanden og tage ansvar for hinanden. Som Gud har elsket os, set os som dem, vi er, som Guds elskede, sådan skal vi også se på hinanden og række hånden og tage os af hinanden.

Sådan vokser håbet om tilgivelse og kaldet til at leve vores liv i kærlighed til næsten ud af Jesu død i dag.

I Jesu navn. Amen